

Радой Ралин

Заварена землянка

Напразно във фучеше упоритият
зъл вятър на несвършващата зима.
Землянката бе сигурно прикритие –
от мини и от студ неизвима.

Стените колко гладко са изринати!
Една ръка е пипала грижливо,
затуй не липсват даже и картини.
И всичко е уютно и красиво.

Противникът ли в своето отстъпление
е правил тази хубава землянка?
Копал я е пред самото сражение
един усмихнат украински Ванка.

Той знаел – тук не ще останат повече,
при най-добрия случай само два дни!
Че утре пак за път ще са готови те,
че може той в атаката да падне.

Не гроб-землянка! Той направил жилище,
като в същински дом да се намира.
Човек превръща и трапа в светилище!
Човек не заслужава да умира...

1956

КРАЙ

© 1956 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5845>]